

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2021/1442**z dnia 3 sierpnia 2021 r.****w sprawie przekazania uprawnień do przyjmowania decyzji dotyczących modeli wewnętrznych i decyzji dotyczących przedłużenia terminów (EBC/2021/38)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 148, 149 i 150,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ⁽²⁾, w szczególności art. 4 ust. 1 lit. e),

uwzględniając decyzję Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/933 z dnia 16 listopada 2016 r. w sprawie ogólnych warunków ramowych delegowania uprawnień decyzyjnych w odniesieniu do instrumentów prawnych związanych z zadaniami nadzorczymi (EBC/2016/40) ⁽³⁾, w szczególności art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 Europejski Bank Centralny (EBC) wykonuje powierzone wyłącznie EBC zadanie nadzorowania instytucji kredytowych w celu zapewnienia spójnego stosowania standardów nadzoru, wspierania stabilności finansowej i zapewnienia równych warunków konkurencji.
- (2) Zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 EBC, jako organ właściwy dla istotnych nadzorowanych podmiotów, jest odpowiedzialny za udzielanie uprzedniego zezwolenia istotnym nadzorowanym podmiotom na przedłużenie terminu stopniowego wdrażania metody wewnętrznych ratingów w celu obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego w odniesieniu do różnych kategorii ekspozycji i jednostek gospodarczych na podstawie art. 148 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, na powrót do stosowania mniej zaawansowanych metod na podstawie art. 149 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz na stałe stosowanie metody standardowej na podstawie art. 150 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (3) Decyzje nadzorcze EBC mogą nakładać obowiązki lub wymogi podlegające spełnieniu przez adresata w określonym terminie, jeżeli jest to konieczne w celu zapewnienia właściwego wdrożenia decyzji lub spełnienia innych wymogów. Na wniosek nadzorowanych podmiotów EBC może, jeżeli uzna to za uzasadnione, przedłużyć termin spełnienia obowiązków lub wymogów w drodze innej decyzji nadzorczej. Ponadto na wniosek potencjalnych nabywców EBC może przedłużyć maksymalny termin na sfinalizowanie planowanego nabycia znacznego pakietu akcji w instytucji kredytowej.
- (4) EBC, jako właściwy organ, jest zobowiązany do przyjmowania co roku znacznej liczby decyzji dotyczących modeli wewnętrznych oraz decyzji w sprawie przedłużenia terminów. W celu usprawnienia procesu decyzyjnego konieczna jest decyzja w sprawie przekazania uprawnień w związku z przyjmowaniem takich decyzji. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznał udzielanie upoważnień za konieczne w celu umożliwienia instytucji, do której należy przyjmowanie znacznej liczby decyzji, wykonywania nałożonych na nią obowiązków. Uznał on także potrzebę zapewnienia efektywności działania organom decyzyjnym za zasadę właściwą każdemu systemowi instytucjonalnemu ⁽⁴⁾.
- (5) Przekazywanie uprawnień decyzyjnych powinno być ograniczone i proporcjonalne, a zakres delegacji powinien być jasno określony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽³⁾ Dz.U. L 141 z 1.6.2017, s. 14.

⁽⁴⁾ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 23 września 1986 r. w sprawie AKZO Chemie BV przeciwko Komisji, 5/85, ECLI:EU:C:1986:328, pkt 37, oraz wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 26 maja 2005 r. w sprawie Carmine Salvatore Tralli przeciwko EBC, C-301/02 P, ECLI:EU:C:2005:306, pkt 59.

- (6) W dniu 24 czerwca 2020 r. Rada Prezesów zdecydowała o nawiązaniu bliskiej współpracy między EBC a Republiką Bułgarii ⁽⁷⁾ oraz między EBC a Republiką Chorwacji ⁽⁸⁾. Art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 stanowi, że w celu realizacji określonych zadań w odniesieniu do instytucji kredytowych mających siedzibę w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, w przypadku gdy zgodnie z tym artykułem została ustanowiona bliska współpraca, EBC może kierować instrukcje do właściwego organu krajowego danego państwa członkowskiego. Takie instrukcje należy zatem włączyć do aktów, które EBC może przyjmować w ramach przekazania uprawnień kierownikom jednostek organizacyjnych zgodnie z odpowiednimi postanowieniami niniejszej decyzji.
- (7) Decyzja (UE) 2017/933 (EBC/2016/40) określa procedurę przyjmowania decyzji w sprawie przekazania uprawnień dotyczących nadzoru oraz osoby, którym uprawnienia decyzyjne mogą być przekazywane. Decyzja ta nie wpływa na wykonywanie przez EBC jego zadań nadzorczych i pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji Rady ds. Nadzoru w zakresie przedstawiania Radzie Prezesów ostatecznych projektów decyzji.
- (8) W przypadku niespełnienia kryteriów przyjęcia decyzji delegowanej decyzje powinny być przyjmowane zgodnie z procedurą opartą na braku sprzeciwu, zgodnie z art. 26 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 i art. 13g decyzji Europejskiego Banku Centralnego EBC/2004/2 ⁽⁷⁾. Ponadto procedurę opartą na braku sprzeciwu należy stosować również w przypadku, gdy kierownicy jednostek organizacyjnych mają wątpliwości co do spełnienia kryteriów oceny w odniesieniu do decyzji dotyczących modeli wewnętrznych lub decyzji dotyczących przedłużenia terminów ze względu na złożoność oceny lub delikatny charakter sprawy, a także gdy wynik danej oceny ma bezpośredni wpływ na co najmniej jedną inną decyzję, w związku z czym, aby zapobiec sprzecznym rezultatom, decyzje te powinny być rozpatrywane jednocześnie przez ten sam organ decyzyjny.
- (9) Decyzje nadzorcze EBC mogą być przedmiotem przeglądu administracyjnego zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 oraz zgodnie z bardziej szczegółowymi postanowieniami zawartymi w decyzji Europejskiego Banku Centralnego EBC/2014/16 ⁽⁸⁾. W przypadku takiego przeglądu administracyjnego Rada ds. Nadzoru powinna wziąć pod uwagę opinię Administracyjnej Rady Odwoławczej i przedłożyć Radzie Prezesów nowy projekt decyzji do przyjęcia zgodnie z procedurą opartą na braku sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszej decyzji określenia oznaczają:

- 1) „decyzja dotycząca modeli wewnętrznych” – decyzję EBC w sprawie uprzedniego zezwolenia na przedłużenie terminu stopniowego wdrażania metody wewnętrznych ratingów w celu obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego w odniesieniu do różnych kategorii ekspozycji zgodnie z art. 148 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, powrotu do stosowania mniej zaawansowanych metod zgodnie z art. 149 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz stałego stosowania metody standardowej zgodnie z art. 150 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 2) „metoda standardowa” – metodę obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem do celów art. 92 ust. 3 lit. a) i f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o której mowa w części trzeciej tytułu II rozdział 2 tego rozporządzenia;

⁽⁷⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2020/1015 z dnia 24 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia bliskiej współpracy między Europejskim Bankiem Centralnym a Българска народна банка (Narodowym Bankiem Bułgarii) (EBC/2020/30) (Dz.U. L 224I z 13.7.2020, s. 1).

⁽⁸⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2020/1016 z dnia 24 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia bliskiej współpracy między Europejskim Bankiem Centralnym a Hrvatska narodna banka (EBC/2020/31) (Dz.U. L 224 I z 13.7.2020, s. 4).

⁽⁷⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego EBC/2004/2 z dnia 19 lutego 2004 r. przyjmująca Regulamin Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 80 z 18.3.2004, s. 33).

⁽⁸⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego EBC/2014/16 z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia Administracyjnej Rady Odwoławczej i jej regulaminu operacyjnego (Dz.U. L 175 z 14.6.2014, s. 47).

- 3) „metoda wewnętrznych ratingów” (metoda IRB) – metodę obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem do celów art. 92 ust. 3 lit. a) i f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o której mowa w części trzeciej tytułu II rozdział 3 tego rozporządzenia;
- 4) „współczynnik kapitału podstawowego Tier I”, „współczynnik kapitału Tier I” i „łączny współczynnik kapitałowy” – odpowiednio współczynnik kapitału podstawowego Tier I, współczynnik kapitału Tier I i łączny współczynnik kapitałowy, zgodnie z art. 92 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 5) „obowiązek” – dodatkowe postanowienie decyzji nadzorczej nakładające na adresata lub adresatów obowiązek podjęcia działań w określonym terminie w celu zapewnienia właściwego wdrożenia decyzji nadzorczej;
- 6) „ograniczenie” – dodatkowe postanowienie decyzji nadzorczej ograniczające lub modyfikujące dozwolone stosowanie modelu wewnętrznego, w tym poprzez narzucenie wyższych mnożników lub nałożenie narzutów kapitałowych;
- 7) „decyzja dotycząca przedłużeniu terminów” – decyzję EBC przedłużającą a) termin spełnienia obowiązków lub wymogów nałożonych przez EBC w decyzji nadzorczej oraz b) maksymalny termin na sfinalizowanie planowanego nabycia określony w decyzji w przedmiocie znacznych pakietów akcji w rozumieniu art. 1 pkt 3 decyzji Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2019/1376 (EBC/2019/23) ⁽⁹⁾;
- 8) „decyzja delegowana” – decyzję delegowaną w rozumieniu art. 3 pkt 4 decyzji (UE) 2017/933 (EBC/2016/40);
- 9) „kierownicy jednostek organizacyjnych” – kierowników jednostek organizacyjnych EBC, którym przekazywane są uprawnienia do przyjmowania decyzji dotyczących modeli wewnętrznych lub decyzji dotyczących przedłużenia terminów;
- 10) „procedura oparta na braku sprzeciwu” – procedurę określoną w art. 26 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 i bardziej szczegółowo opisaną w art. 13g decyzji EBC/2004/2;
- 11) „decyzja odmowna” – decyzję, na mocy której nie udziela się zezwolenia lub przedłużenia lub nie udziela się zezwolenia lub przedłużenia w zakresie w pełni zgodnym z żądaniem istotnego nadzorowanego podmiotu lub potencjalnego nabywcy. Decyzję zawierającą postanowienia dodatkowe, takie jak warunki, obowiązki lub ograniczenia, uznaje się za decyzję odmowną, chyba że takie dodatkowe postanowienia: a) zapewniają spełnianie przez nadzorowany podmiot wymogów odpowiednich unijnych przepisów prawa, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 2, oraz zostały uzgodnione na piśmie; lub b) stanowią jedynie powtórzenie jednego lub większej liczby obowiązujących wymogów, z którymi dany nadzorowany podmiot ma obowiązek zapewnić zgodność na podstawie przepisów prawa unijnego, lub też określają obowiązek zapewnienia informacji dotyczących spełniania jednego lub większej liczby takich wymogów;
- 12) „wrażliwość” – cechę charakterystyczną lub czynnik, które mogą mieć negatywny wpływ na reputację EBC lub na skuteczne i spójne funkcjonowanie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, w tym między innymi okoliczności, w których: a) wobec właściwego nadzorowanego podmiotu zastosowane były lub stosowane są poważne środki nadzorcze, takie jak środki wczesnej interwencji; b) po przyjęciu projektu decyzji zostanie stworzony nowy precedens, który mógłby być wiążący dla EBC w przyszłości; c) projekt decyzji po jej przyjęciu może spowodować negatywną reakcję mediów lub opinii publicznej; lub d) właściwy organ krajowy, który nawiązał bliską współpracę z EBC, informuje EBC o swoim braku zgody na proponowany projekt decyzji;
- 13) „istotny nadzorowany podmiot” – istotny nadzorowany podmiot w rozumieniu art. 2 pkt 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) ⁽¹⁰⁾;
- 14) „istotna nadzorowana grupa” – istotną nadzorowaną grupę w rozumieniu art. 2 pkt 22 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17);

⁽⁹⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2019/1376 z dnia 23 lipca 2019 r. w sprawie przekazania uprawnień do przyjmowania decyzji dotyczących paszportowania, nabywania znacznych pakietów akcji oraz cofania zezwoleń instytucji kredytowych (EBC/2019/23) (Dz.U. L 224 z 28.8.2019, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).

- 15) „decyzja SREP” – decyzję przyjętą przez EBC na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 w następstwie corocznego procesu przeglądu i oceny nadzorczej w rozumieniu art. 97 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽¹⁾;
- 16) „przewodnik EBC” – dokument przyjęty przez Radę Prezesów na wniosek Rady ds. Nadzoru i opublikowany na stronie internetowej EBC, w którym EBC przedstawia swoją interpretację wymogów prawnych;
- 17) „Przewodnik EBC dotyczący modeli wewnętrznych” (EBC Guide to internal models) – dokument o tym tytule oraz każdy inny dokument zawierający wskazówki dotyczące rozumienia przez EBC wymogów prawnych mających zastosowanie do oceny modeli wewnętrznych, przyjęty przez Radę Prezesów na wniosek Rady ds. Nadzoru, opublikowany na stronie internetowej EBC.

Artykuł 2

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza decyzja określa kryteria przekazywania uprawnień decyzyjnych kierownikom jednostek organizacyjnych EBC w celu przyjmowania decyzji dotyczących modeli wewnętrznych i decyzji dotyczących przedłużenia terminów.
2. Przekazanie uprawnień decyzyjnych pozostaje bez uszczerbku dla oceny nadzorczej przeprowadzanej w celu przyjmowania decyzji dotyczących modeli wewnętrznych i decyzji dotyczących przedłużenia terminów.

Artykuł 3

Delegowanie decyzji dotyczących modeli wewnętrznych i decyzji dotyczących przedłużenia terminów

1. Zgodnie z art. 4 decyzji (UE) 2017/933 (EBC/2016/40) Rada Prezesów niniejszym przekazuje kierownikom jednostek organizacyjnych wyznaczonym przez Zarząd zgodnie z art. 5 tej decyzji uprawnienie do podejmowania decyzji dotyczących:
  - a) zezwolenia na przedłużenie terminu stopniowego wdrażania metody IRB zgodnie z art. 148 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
  - b) zezwolenia na powrót do stosowania mniej zaawansowanych metod zgodnie z art. 149 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
  - c) zezwolenia na stałe stosowanie metody standardowej w niepełnym zakresie zgodnie z art. 150 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
  - d) przedłużenia terminów.
2. Przekazanie uprawnień decyzyjnych zgodnie z ust. 1 ma zastosowanie do:
  - a) przyjmowania przez EBC decyzji nadzorczych;
  - b) przyjmowania przez EBC instrukcji skierowanych, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, do właściwych organów krajowych, z którymi EBC ustanowił bliską współpracę.
3. Decyzje dotyczące modeli wewnętrznych, o których mowa w ust. 1, przyjmowane są na mocy decyzji delegowanej w przypadku spełnienia kryteriów przyjmowania decyzji delegowanych określonych w art. 4, 5 i 6.
4. Decyzje dotyczące przedłużenia terminów, o których mowa w ust. 1, przyjmowane są na mocy decyzji delegowanej w przypadku spełnienia kryteriów przyjmowania decyzji delegowanych określonych w art. 7 i 8.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

5. Decyzji dotyczących modeli wewnętrznych oraz decyzji dotyczących przedłużenia terminów nie przyjmuje się w drodze decyzji delegowanej, jeżeli z uwagi na złożoność oceny lub delikatny charakter sprawy konieczne jest, aby były one przyjęte zgodnie z procedurą opartą na braku sprzeciwu. Kierownicy jednostek organizacyjnych przedkładają do przyjęcia Radzie ds. Nadzoru i Radzie Prezesów w ramach procedury opartej na braku sprzeciwu decyzję dotyczącą modeli wewnętrznych lub decyzję dotyczącą przedłużenia terminów, która spełnia kryteria przyjmowania decyzji delegowanych określone w art. 4–8, jeżeli ocena nadzorcza tej decyzji dotyczącej modeli wewnętrznych lub decyzji dotyczącej przedłużenia terminów ma bezpośredni wpływ na ocenę nadzorczą innej decyzji, która ma zostać przyjęta w ramach procedury opartej na braku sprzeciwu.

6. Odmownych decyzji dotyczących modeli wewnętrznych oraz decyzji dotyczących przedłużenia terminów nie przyjmuje się w drodze decyzji delegowanej.

Artykuł 4

Kryteria przyjmowania decyzji delegowanych dotyczących uprzedniego zezwolenia na przedłużenie terminu stopniowego wdrażania metody IRB

1. Decyzje o udzieleniu zezwolenia na przedłużenie terminu stopniowego wdrażania metody IRB podejmuje się w drodze decyzji delegowanej, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe kryteria:

- a) wniosek dotyczy przedłużenia terminu określonego w ostatnim zatwierdzonym planie stopniowego wdrażania metody IRB w odniesieniu do odpowiedniej kategorii ekspozycji, danej jednostki gospodarczej lub w odniesieniu do stosowania własnych oszacowań straty z tytułu niewykonania zobowiązania lub współczynników konwersji, zgodnie z art. 148 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o okres nieprzekraczający trzech lat;
- b) wartość ekspozycji i kwota ekspozycji ważonej ryzykiem dla ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja stosuje metodę IRB, obliczona z uwzględnieniem wytycznych dotyczących obliczania tych kwot określonych w przewodniku EBC dotyczącym modeli wewnętrznych, stanowi – i po przyjęciu decyzji nadal będzie stanowił – więcej niż 50 % całkowitej wartości ekspozycji i całkowitej kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem na skonsolidowanym poziomie dla istotnej nadzorowanej grupy lub na poziomie indywidualnym dla istotnego nadzorowanego podmiotu, jeżeli taki istotny nadzorowany podmiot nie jest częścią istotnej nadzorowanej grupy.

2. Oceny przedłużenia terminu stopniowego wdrażania metody IRB dokonuje się zgodnie z art. 148 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz wykonawczymi i regulacyjnymi standardami technicznymi przyjętymi przez Komisję Europejską, z uwzględnieniem wszelkich mających zastosowanie przewodników EBC lub podobnych dokumentów wydanych przez EBC, a także wytycznych i ostatecznych wersji projektów regulacyjnych standardów technicznych europejskich organów nadzoru.

Artykuł 5

Kryteria przyjmowania decyzji delegowanych dotyczących uprzedniego zezwolenia na powrót do stosowania mniej zaawansowanych metod

1. Decyzje o udzieleniu zezwolenia na powrót do stosowania mniej zaawansowanych metod podejmuje się w drodze decyzji delegowanej, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe kryteria:

- a) szacuje się, że po powrocie do stosowania mniej zaawansowanych metod fundusze własne nadzorowanego podmiotu nadal będą przekraczać poziom odpowiadający sumie wymogów określonych w art. 92 ust. 1 lit. a)–c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wymogu utrzymywania funduszy własnych na poziomie zgodnym z art. 16 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, wymogu połączonego bufora w rozumieniu art. 128 pkt 6 dyrektywy 2013/36/UE oraz wytycznych kapitałowych w ramach filaru II określonych w ostatniej dostępnej decyzji SREP, współczynnik CET1 nie ulegnie obniżeniu o więcej niż 50 punktów bazowych, a powstały margines w odniesieniu do łącznego wymogu kapitałowego oraz wytycznych kapitałowych w ramach filaru II określonych w ostatniej dostępnej decyzji SREP nie będzie mniejszy niż 50 punktów bazowych w odniesieniu do współczynnika CET1 na poziomie skonsolidowanym dla istotnej nadzorowanej grupy lub na poziomie indywidualnym dla istotnego nadzorowanego podmiotu, jeżeli taki istotny nadzorowany podmiot nie jest częścią istotnej nadzorowanej grupy;

- b) w następstwie powrotu do stosowania mniej zaawansowanych metod wymogi w zakresie funduszy własnych nie zostaną obniżane na poziomie skonsolidowanym dla istotnej nadzorowanej grupy lub na poziomie indywidualnym dla istotnego nadzorowanego podmiotu, jeżeli taki istotny nadzorowany podmiot nie jest częścią istotnej nadzorowanej grupy.
2. W przypadku gdy wniosek o powrót do stosowania mniej zaawansowanych metod dotyczy więcej niż jednego systemu ratingowego, decyzję podejmuje się w drodze decyzji delegowanej, jeżeli wszystkie kryteria określone w ust. 1 są spełnione w odniesieniu do każdego systemu ratingowego objętego zakresem decyzji.
3. Oceny dotyczącej powrotu do stosowania mniej zaawansowanych metod dokonuje się zgodnie z art. 149 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz wykonawczymi i regulacyjnymi standardami technicznymi przyjętymi przez Komisję, z uwzględnieniem wszelkich mających zastosowanie przewodników EBC lub podobnych dokumentów wydanych przez EBC, a także wytycznych i ostatecznych wersji projektów regulacyjnych standardów technicznych europejskich organów nadzoru.

Artykuł 6

Kryteria przyjmowania decyzji delegowanych dotyczących uprzedniego zezwolenia na stałe stosowanie metody standardowej w niepełnym zakresie

1. Decyzje o udzieleniu zezwolenia na stałe stosowanie metody standardowej w niepełnym zakresie podejmuje się w drodze decyzji delegowanej, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe kryteria:
- a) w następstwie decyzji dotyczącej stałego stosowania metody standardowej w niepełnym zakresie wartość ekspozycji i kwota ekspozycji ważonej ryzykiem dla ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja stosuje metodę IRB, obliczona z uwzględnieniem wytycznych określonych w przewodniku EBC dotyczącym modeli wewnętrznych, będzie równa lub wyższa niż 50 % całkowitej wartości ekspozycji i całkowitej kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem na poziomie skonsolidowanym dla istotnej nadzorowanej grupy lub na poziomie indywidualnym dla istotnego nadzorowanego podmiotu, jeżeli taki istotny nadzorowany podmiot nie jest częścią istotnej nadzorowanej grupy;
- b) w następstwie decyzji dotyczącej stałego stosowania metody standardowej w niepełnym zakresie wzrost wartości ekspozycji oraz kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem objętych metodą standardową nie będzie przekraczać 20 % całkowitej wartości ekspozycji oraz całkowitej kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem na poziomie skonsolidowanym dla istotnej nadzorowanej grupy lub na poziomie indywidualnym dla istotnego nadzorowanego podmiotu, jeżeli taki istotny nadzorowany podmiot nie jest częścią istotnej nadzorowanej grupy.
2. Oceny dotyczącej stałego stosowania metody standardowej w niepełnym zakresie dokonuje się zgodnie z art. 150 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz wykonawczymi i regulacyjnymi standardami technicznymi przyjętymi przez Komisję, z uwzględnieniem wszelkich mających zastosowanie przewodników EBC lub podobnych dokumentów wydanych przez EBC, a także wytycznych i ostatecznych wersji projektów regulacyjnych standardów technicznych europejskich organów nadzoru.

Artykuł 7

Kryteria przyjmowania decyzji delegowanych w sprawie przedłużenia terminów dotyczących obowiązków i wymogów nałożonych na mocy poprzedniej decyzji nadzorczej EBC

1. Decyzje w sprawie przedłużenia terminów dotyczących obowiązków i wymogów nałożonych na mocy poprzedniej decyzji nadzorczej EBC podejmuje się w drodze decyzji delegowanej, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe kryteria:
- a) nadzorowany podmiot wnioskuje o przedłużenie terminu, a wniosek jest składany do EBC co najmniej 30 dni przed upływem tego terminu;
- b) okres przedłużenia nie przekracza długości pierwotnego terminu ani okresu 12 miesięcy;
- c) przedłużenie nie wpływa negatywnie na prawa nadzorowanego podmiotu.

2. Niezależnie od ust. 1 decyzji w sprawie przedłużenia terminów nie podejmuje się w drodze decyzji delegowanej w żadnym z następujących przypadków:

- a) gdy przedłużenie wiąże się ze zmianą pierwotnego zakresu obowiązku lub wymogu wynikającego z poprzedniej decyzji nadzorczej EBC, lub też oceny, na której ta poprzednia decyzja została oparta;
- b) gdy przedłużenie dotyczy terminu, który został już przedłużony;
- c) gdy o przedłużenie terminu wnosi instytucja kredytowa, której punktacja za zarządzanie określona w ostatniej dostępnej decyzji wynosi 4;
- d) gdy o przedłużenie terminu wnosi instytucja kredytowa, której margines funduszy własnych przewyższający poziom wynikający z zaleceń kapitałowych w ramach filaru II określonych w ostatniej dostępnej decyzji SREP jest niższy niż 100 punktów bazowych w odniesieniu do współczynnika CET1;
- e) gdy o przedłużenie terminu wnosi instytucja kredytowa, w stosunku do której w okresie poprzednich trzech lat zastosowano środki wczesnej interwencji przewidziane w art. 27 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ⁽¹²⁾;
- f) przedłużenie nie jest dozwolone na mocy właściwego prawa.

3. Ocenę wniosków o przedłużenie terminów przeprowadza się przy uwzględnieniu następujących kryteriów: a) czy przedłużenie jest uzasadnione, biorąc pod uwagę uzasadnienie wnioskowanego przedłużenia terminu wskazane przez instytucję kredytową, oraz b) czy przedłużenie stanowi zagrożenie dla skutecznego wdrożenia środka nadzorczego.

Artykuł 8

Kryteria przyjmowania decyzji delegowanych w sprawie przedłużenia maksymalnego terminu na sfinalizowanie planowanego nabycia

1. Decyzje w sprawie przedłużenia maksymalnego terminu określonego w decyzjach w przedmiocie znacznych pakietów akcji na sfinalizowanie planowanego nabycia podejmuje się w drodze decyzji delegowanej, jeżeli termin zostaje przedłużony o okres maksymalnie 12 miesięcy od daty upływu pierwotnego terminu na sfinalizowanie planowanego nabycia.

2. Niezależnie od postanowień ust. 1 decyzji w sprawie przedłużenia maksymalnego terminu, o którym mowa, nie podejmuje się w drodze decyzji delegowanej w żadnym z następujących przypadków:

- a) gdy przedłużenie terminu wiąże się ze zmianą pierwotnego zakresu decyzji w przedmiocie znacznych pakietów akcji, lub też oceny, na której ta poprzednia decyzja została oparta;
- b) gdy maksymalny termin został już przedłużony;
- c) gdy potencjalny nabywca lub podmiot docelowy jest instytucją kredytową, której punktacja za zarządzanie określona w ostatniej dostępnej decyzji SREP wynosi 4;
- d) gdy potencjalny nabywca lub podmiot docelowy jest instytucją kredytową, której margines funduszy własnych przewyższający poziom wynikający z zaleceń kapitałowych w ramach filaru II określonych w ostatniej dostępnej decyzji SREP jest niższy niż 100 punktów bazowych w odniesieniu do współczynnika CET1;
- e) gdy potencjalny nabywca lub podmiot docelowy jest instytucją kredytową, w stosunku do której w okresie poprzednich trzech lat zastosowano środki wczesnej interwencji przewidziane w art. 27 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE.

3. Ocenę wniosków o przedłużenie maksymalnego terminu, o którym mowa, przeprowadza się przy uwzględnieniu następujących kryteriów: a) czy przedłużenie jest uzasadnione, biorąc pod uwagę uzasadnienie wnioskowanego przedłużenia terminu wskazane przez potencjalnego nabywcę, oraz b) czy przedłużenie takie stanowi zagrożenie dla skutecznego wdrożenia środka nadzorczego.

⁽¹²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

*Artykuł 9***Przepis przejściowy**

Niniejsza decyzja nie ma zastosowania do wniosków o decyzję dotyczącą modeli wewnętrznych lub przedłużenie terminu złożonych do EBC przed dniem jej wejścia w życie.

*Artykuł 10***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 3 sierpnia 2021 r.

Christine LAGARDE
Prezes EBC
